

Jij bent niet leuk met kerst.

In de maand van bezinning en beloften voor een nieuw jaar, komt de inspiratie voor een nieuw verhaal uit een bericht dat ik op facebook kon lezen. Een moeder vertelt daar dat er kinderen uit de klas van haar zoontje van 4 glashard tegen hem zeggen dat hij geen kerstkaartje krijgt, omdat zij er niet genoeg heeft of omdat hij niet lief is.

Op deze jonge leeftijd krijgen kinderen te maken met de harde werkelijkheid van deze maatschappij. Je hoort erbij of je wordt uitgesloten om welke reden dan ook. Je hoort erbij, omdat je meeloopt, je hoort er niet bij, omdat je niet mee wil lopen of je hoort er niet bij, omdat je wellicht niet aardig bent en nog vaardigheden moet leren. Alles is mogelijk. Het trieste hieraan is dat wij het hier hebben over relatief jonge kinderen.

Kinderen die zelf niet in staat zijn om de uitnodigingen voor een feestje of een kerstkaartje niet kunnen aanschaffen of schrijven. Een dergelijke actie komt dus van de betreffende ouders. Ouders die uit gebrek aan opvoedvaardigheid en gebrek aan empathie en sociaal inzicht niet in staat zijn dit over te dragen aan hun kind. Het is ook niet eenvoudig. Wij hebben relatief kleine gezinnen, 1, soms 2 kinderen. De kans dat alles in de opvoeding gericht is op dat ene kind is groot. Wachten op je beurt, rekening houden met anderen, delen, je kunnen inleven in een ander, je behoeften leren uitstellen en vriendelijk leren zijn, moet dan bijgebracht worden door de opvoeders en in kleine gezinnen gaat dat niet vanzelf.

Kinderen die zonder deze vaardigheden in een groep gebracht worden, gaan in de overleefmodus. Zij gaan alles inzetten om de op hun enkel en alleen eigen persoonszake gerichte behoefte voort te zetten. Alle middelen lijken goorloofd, omdat het accepteren en verwerken van een teleurstelling niet ervaren of geleerd is.

Zo zag ik gebeuren dat een peuter, het cadeau voor de moeder moet en zal open maken, omdat hij of zij dit wil. Het is het cadeau van moeder, dus maakt mama dit open, lijkt mij. Die handeling geldt ook voor het kind als het jarig is. In dit geval wil de moeder de peuter niet teleurstellen en het kind krijgt zijn zin. Een teleurstelling wordt vervangen door een beloning en de wetenschap voor de toekomst, *alles is voor mij*. De juf deelt ballonnen uit, de peuter mept en slaat met de ballon en beng, kapot. Dat is het gevolg van onvoorzichtig zijn. De peuter huilt, teleurstelling. De vader geïrriteerd, zijn kind huilt en wordt boos op de juf, zij zou de ballon te hard hebben opgeblazen en eist een nieuwe ballon. Gevolg, als je iets kapot maakt, mag je een ander de schuld geven en je krijgt een nieuwe ballon. Een kind deelt kaartjes voor kerst uit in de klas. Niet voor alle kinderen neemt zij een kaartje mee. Er zijn twee kinderen die er geen krijgen, deze kinderen worden overgeslagen. Bij het uitdelen geeft de uitdelende kleuter ook nog aan dat je geen kerstkaartje krijgt, omdat je niet lief of leuk bent. De uitdeler leert, ik heb macht, ik ben de baas, ik kan kwetsen, want mij gebeurt niks. De overgeslagen peuter leert, ik hoor er niet bij, ik ben niks. Ik vraag me af welke ouder dit voor zijn of haar kind wenst. Ook de ouder achter de uitdeler van de kaartjes zal een dergelijke uitsluiting van haar kind niet kunnen waarderen.

Ouders, opvoeders, beseft dat sociale opvoeding niet van zelf gaat. Breng dat onze kinderen bij. Vriendelijkheid kost niks en wordt gewaardeerd. Leer kinderen zich in te leven in andere kinderen, leer kinderen op hun beurt wachten, breng hen de vaardigheid bij om niet meteen je zin te krijgen en een teleurstelling te verwerken. De wereld zal er mooier van worden.

Een mooie kerstgedachte !